

Ένα ιστορικά εξωπραγματικό γεγονός

Πλησιάζοντας στα 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821, μοιάζει όλα να έχουν ειπωθεί, όλα να είναι γνωστά, σε σημείο που πολλοί να τα θεωρούν πλέον δεδομένα, ίσως και τετριμμένα. Για τους περισσότερους από εμάς, όμως, το ρίγος και η συγκίνηση δεν θαμπώνουν, ούτε αργοσβήνουν όσο περνάει ο καιρός. Διατηρούνται, ενδεχομένως ή ενίοτε διαφοροποιούνται, αλλά εν τέλει μεγαλώνουν, σε πείσμα της εποχής - ίσως και από ένστικτο αυτοσυντήρησης, απέναντι στις πιέσεις που πανταχόθεν δέχεται η πατρίδα μας.

Της **ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ***

ΓΕΝΙΕΣ ΤΙΤΑΝΩΝ

Αναμφίβολα, το Εικοσιένα δεν ήταν μια συνηθισμένη επανάσταση. Ήταν ένα ιστορικά εξωπραγματικό γεγονός, το οποίο δύσκολα μπαίνει σε καλούπι και ακόμα δυσκολότερα μπορεί να παραλληλιστεί με άλλες εξεγέρσεις σκλαβωμένων λαών. Ο πρωταγωνιστικός ρόλος της Ορθοδοξίας, οι μεγάλες πνευματικές, πολιτικές, και στρατιωτικές προσωπικότητες του Αγώνα, η διεθνής αναταραχή που δημιούργησε αλλεπάλληλα κύματα φιλελληνισμού σε κάθε άκρη του πλανήτη, ο ηρωισμός των ανώνυμων στεριανών και νησιωτών, πάνω από όλα το «πλήθος αίμα ελληνικό» που εξυμνεί ο εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός, είναι χαρακτηριστικά μοναδικά στην ιστορία των λαών.

Διάβαζα πρόσφατα ότι μόνο κατά τον πρώτο χρόνο της Επανάστασης, η Οθωμανική Αυτοκρατορία κινητοποίησε περίπου 200.000 στρατό, για να προλάβει ή για να αντιμετωπίσει τις κατά τόπους εξεγέρσεις των ελληνικών πληθυσμών. Απέναντι σε έναν τέτοιο αντίπαλο, το Έθνος μας ευτύχησε να αντιπαρατάξει, όπως λέει και ένας στενός φίλος, μία από τις γενιές των τιτάνων, σαν αυτές δηλαδή που ακολούθησαν στους Βαλκανικούς Πολέμους, στην Μικρασιατική Εκστρατεία και στο Έπος του 1940. Μια γενιά που αγωνίστηκε «για του Χριστού την πίστη την Αγία και της Πατρίδος την Ελευθερία», όπως συνέβη κάθε φορά που το Γένος μας μεγαλουργούσε, αφού πάντα για τους Έλληνες η πατρώα θρησκεία αποτελούσε τη βάση του κυριολεκτικά υπαρξιακού συνθήματος «νυν υπέρ πάντων ο αγών».

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Οι αγωνιστές που πήραν στο χέρι το καριοφίλι και ξεκίνησαν τον Αγώνα, γνώριζαν ότι θα ανέβαιναν έναν Γολγοθά, για να επιτύχουν την ανάσταση του Γένους με την Καλή Αγγελία της Γέννησης του Σωτήρα. Τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και τον Ευαγγελισμό της απελευθέρωσης της Ελλάδας, που ήταν μια ατελείωτη αλυσίδα από τιτάνιους αγώνες, αίμα, θυσίες, και πράξεις ηρωισμού. Έχοντας σταθερό και αναντικατάστατο οδηγό την Ορθοδοξία - την ίδια την πίστη αλλά και τους λειτουργούς της, τους ιερείς που υπηρετούσαν στις Εκκλησίες, στο Κρυφό Σχολείο, στην πρώτη γραμμή της μάχης, ο καθένας τους ένας μικρός Παπαφλέσσας, ένας άλλος Παλαιών Πατρών Γερμανός στην τοπική του Αγία Λαύρα, για να μην ξεχνάμε και τον πρωταγωνιστικό ρόλο του νομού μας, της Αχαΐας, στην εθνική παλιγγενεσία.

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΚΡΑΣΙ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ

Διανύοντας φέτος όχι μόνο 198 χρόνια από την Επανάσταση αλλά και 160 χρόνια από τη γέννηση, στην Πάτρα, του μεγάλου ποιητή της Ρωμιοσύνης Κωστή Παλαμά, έχοντας επίσης μόλις εορτάσει την Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης, ας ξαναθυμηθούμε τον περίφημο στίχο που απηύθυνε στην ελληνική νεολαία, στη 1 Νοεμβρίου 1940: «μεθύστε με το αθάνατο κρασί του '21»! Και ας μην ξεχνάμε ποτέ ότι, ως λαός, είμαστε φτιαγμένοι για να «ταρακουνάμε» την ιστορία, παράγοντας τέτοια «εξωπραγματικά» γεγονότα...

Η Χριστίνα Αλεξοπούλου (www.xalexopoulou.gr) είναι Πολιτικός Μηχανικός και Επιχειρηματίας της Αχαΐας, Μέλος της Κεντρικής Αντιπροσωπείας του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας (ΤΕΕ).